

Nr 432

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården **m. fl.**, *angående beräkningen av stödunderlaget vid beslut i lokaliseringsärenden.*

(Lika lydande med motion nr 368 i Första kammaren)

Bestämmelserna för det statliga lokaliseringsstödet innebär att byggnads- och maskininvesteringarna utgör stödunderlag, medan däremot det nödvändiga rörelsekapitalet inte kan ingå i stödunderlaget. Detta innebär att det totala kapitalbehovet kan vara väsentligt större än bidragsunderlaget. Eftersom behovet av rörelsekapital varierar mellan olika slag av industrier, är den nuvarande metoden inte rättvisande.

Stöd till hemslöjd, hantverk och småindustri kan även beviljas av kommerskollegium. I detta fall inräknas rörelsemedel i stödunderlaget. De som erhållit lokaliseringsstöd har möjlighet att få bidrag till rörelsemedel genom kommerskollegium. En sådan dubbel handläggning av samma ärende är allt annat än praktisk och måste i många fall innebära tidsutdräkt i handläggningen. Mera rationellt synes det vara att ändra reglerna så att arbetsmarknadsstyrelsen får möjlighet att inräkna rörelsemedel i stödunderlaget.

Det har visat sig att lokaliseringsstödet inte har fått önskad efterfrågan i stödområdets inland. Det behövs tydligen ett kraftigare stöd om det skall få någon effekt i dessa områden. Ett sätt att öka stödet är att tillåta att rörelsekapital får ingå i stödunderlaget. I områden med hög arbetslöshet och låg inkomstnivå bör en sådan utbyggnad av stödet vara motiverad. Lokaliseringsstöd som begränsas till $\frac{2}{3}$ av investeringskapitalet är i många fall inte tillräckligt och dessutom inte rättvisande i fråga om olika industrier.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär sådan ändring av bestämmelserna för statens lokaliseringspolitik att rörelsekapital kan inräknas i stödunderlaget vid beslut i lokaliseringsärenden.

Stockholm den 27 januari 1969

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Rolf Sellgren (fp)